

dessa var ju vagnarne de som upptogs stör-
 sta platsen och voro mest besvärliga att till-
 verka. Årvagnarne hade inga andra fjädrar
 än trästänger som voro bukliga (buktiga) och på
 dem fästes säten med läderremmar så att någon
 gungning kändes vid passrand störrer ojämnhet-
 er på vägen. Hjulen till alla vagnar gjordes och
 så på ett annat sätt än senare. Ekenen "slogas"
 (drivas) i "navets" hål efter varandra och borrades
 en pinne på sned genom nästföljande hål (glyggå)
 igenom eken till i förra "glyggan" inre delen,
 "undan för undan" till det sista som ej kunde bor-
 ras någon pinne igenom. Ekenen slogas i på
 "måfå", så att de skuros eller täljdes färdiga med
 handkniven sen de slagits i hjulnavet. Te hade
 ett eken för långt fram täljdes av på framsidan,
 pekade ett annat för långt tillbaka, så "taldes"